

Večernik

Leto I. (VIII.), štev. 100

Maribor, četrtek, 1. septembra 1927

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštne č. zav. v Ljubljani št. 11.409
Vojna mesečno, prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Strašna poplava v Galiciji

Porušene hiše, človeške žrtve, ustavljen promet — Na milijone škode

VARŠAVA, 1. septembra. Reki San in Dnjestar s pritoki sta prestopili bregove in poplavili ozemlje vzhodno-poljske vojvodine v obsegu več sto kilometrov. Vse hiše v poplavljenem ozemlju so uničene, prebivalstvo z živino vred pa je pobegnilo. Železniški promet je ustavljen. V kotlini Boryslava je morala tamkajšnja petrolejska industrija ustaviti delo. Mesto Stryj je večinoma pod vodo. Škoda znaša več milijonov poljskih zlotov.

Povodenj je zahtevala tudi številne človeške žrtve.

LVOV, 1. septembra. Mesto je takorekoč odrezano od sveta. Voda je na progi Lvov—Poleszewicz raztrgala železniški nasip v dolžini več kilometrov. Nad 18.000 ljudi je brez strehe in so izgubili vse premoženje. Varšavska vlada je odredila veliko pomožno akcijo. Najbolj so prizadeti okraj Stryj, Stanislav in Stanovice.

Tragična smrt komandanta naše letalske ekspedicije v Švico

Ekspedicija tirolske vlade je v torek popoldne razkrila strašno nesrečo — Težke poškodbe poručnika Pačevića

Nesreča, kakoršno so z velikim strahom slutili, se je uresničila.

Švicarska mednarodna letalska tekma je, kakor lani izlet zrakoplovcev v Prago, zahtevala kot smrtno žrtev zopet poveljnika naših hrabrih pilotov. Lani podpolkovnik Jugović, letos podpolkovnik Petrovič.

Ko se je pet naših letal po strašnem prehodu preko Arlberga zbralo v Innsbrucku, so avstrijske oblasti že vedele, da se je šesto v silnih oblakih, v snegu in nevihti izgubilo. Z veliko naglico in v nemo so se sestavile rešilne ekspedicije za raziskovanje alpskega masiva okrog Arlberga. Naši zrakoplovci so odnesli iz Innsbrucka seboj edino nado, da je šesto letalo po veliki sreči mogoče pogodilo smer nazaj v Dübendorf. Malo upanja je bilo tudi na slučaj, da je letalo kje pristalo, kjer ne more doklicati pomoči. Upanje na srečni pristanek med zasneženim skalovjem in med ledeniki v strašnih oblakih pa je bilo seveda majhno.

Ena od mnogih ekspedicij tirolske pokrajinske vlade, je v torek popoldne na ledeniku pod vrhom Izabele v bližini alpske kočice Reuchlinger našla razbito letalo, in podpolkovnika Petroviča — mrtvega, pilota-poručnika Pačevića pa težko poškodovanega z zlomljenimi in zmrzlimi nogami.

Nesreča se je najbrž dogodila že v soboto. Letalo se je spustilo na ledenik, ki je iz višine izgledal kot navadna zasnežena poljana. Ob pristanku na ledu se je stroj razbil in pilot Pačević ponesrečil. Podpolkovnik Petrovič je pa — po

naključju nepoškodovan — gotovo taval naokrog po ledeniku ter se šele potem, ko je bilo vsako iskanje brezuspešno in so ga zapustile moči, priplazil nazaj k letalu in tovarišu, kjer je — zmrznil. Na njegovem truplu ni videti nobenih poškodb. Velik čudež, da ni zmrznil tudi poručnik Pačević.

Ekspedicija je storila vse, da reši ponesrečenca življenje. Prenesli so ga v Klösterne v Vorarlbergu, kjer je tudi truplo mrtvega komandanta. Ko je poveljstvo našega zrakoplovstva prejelo vest o razkriti nesreči, je takoj poslalo svojega odposlanca v Vorarlberg. Podrobnosti strašne letalske nesreče ne bodo znane, dokler ne spregovori, težko ponesrečeni poručnik Pačević.

Pokolni Živorad Petrovič je bil poveljnik I. zrakoplovne polka v Novem Sadu. Pri avijatiki je bil že na solunski fronti, kjer si je s svojo hrabrostjo zaslužil visoka odlikovanja. V zgodovini našega zrakoplovstva ima častno mesto, med podrejenimi pa najboljše in hvaležne spomine.

Ponesrečeni poručnik Dragoljub Pačević je star 28 let in že večkrat odlikovan in ocenjen kot pilot. Z novim aparatom Potez XXV. je letel iz Pariza v Petrovaradin in udeležil se je izleta avijatikov Male antante. Enkrat se je že težje ponesrečil na aerodromu v Brezovicah.

Sedanje mednarodne tekme se je zelo veselil, led centralnih Alp je pa kruto polomil krila njegovega velikega zanosca.

Pred podpisom prijateljske pogodbe s Francijo

LJUBLJANA, 1. september. Zunanji minister dr. Marinković je prišel danes v spremstvu pariškega poslanika dr. Spalajkovića semkaj in se odpeljal z avtom na Bled, kjer je bil že dopoldne sprejet od kralja v avdijenci.

Kakor se zatrijuje v diplomatskih krogih, bo Marinković sedaj po prihodu v Ženevo stopil v stike s francoskim zunanjim ministrom Briandom in bo pri tej priliki podpisana prijateljska pogodba s Francozi. Pogodba bosta podpisala za Francijo Briand in poslanik Darde, za Jugoslavijo pa dr. Marinković, dr. Spalajković in Čurić.

Iz Anglije v Kanado

LONDON, 1. septembra. Včeraj ob 7.30 zjutraj, je startal aeroplan »San Rafael« na vzletišču Upavon v južni Angliji s ciljem — mesto Otava v Kanadi. Pot vodi južno rtiča Irske, potem v smeri redne plovbe prekoceanskih parnikov, preko New Fundlanda v Kanado. Pred odhodom na daljino pot je blagoslovil letalo in potnike cardifski škof. Letalo vodita polkovnik Minking in kapetan Hamilton, kot sopotnica pa je princezinja Lywenstein-Wertheim.

NEWYORK, 1. septembra. Aeroplan »Old Glory« je pripravljen na polet v Rim. Pričakuje se, da se dvigne mogoče že tekom današnjega dne.

Poslanec Pušenjak obsojen na 14 dni zapora

Zaslužno plačilo za grdo obrekovanje

Maribor, 1. septembra.

Počasi sicer, a tembolj gotovo prihajajo pred sodni tribunal razni klevetniki iz vrste SLS-generalov, ne izvzemši bivših in bodočih narodnih poslancev, da prejmejo za svoja nedosotina dejanja zaslužene nagrade. Žebotovi obsodbi pri Sv. Lenartu v Slov. goricah se je danes pridružila še obsodba nar. posl. SLS Vladimirja Pušenjaka. Kaj vse klevetniškega sta izbruhala »Straža« slabega spomina in pa še danes izhajajoči »Slov. Gospodar« vsa ona leta, ko je bil pred novim tiskovnim zak. odgovoren urednik radi svoje poslaniške imunitete neprogonljivi poslanec Pušenjak — današnji obsojenec!

V 6. št. »Slovenskega Gospodarja« je izšla dne 10. februarja 1927 notica, ki dolži uglednega posestnika Antona Koprivo v Arji vasi pri Celju nečastne obogativne, poveljnega dobičkarstva. Oklevetane, pristaš SKS, je najprej tožil urednika Januša Goleca, ki pa je predložil sodišču izjavo, da je pisec notice narodni poslanec Vlado Pušenjak. Uvedeno je bilo torej kazensko postopanje po razpustu narodne skupščine proti slednjemu.

Poslanec Pušenjak je ves čas procesa vztrajal pri svoji namišljeni imuniteti in se ni odzval niti vabilu preiskovalnega sodnika niti vabilu senata za osebni prihod na sodišče. In tako se je vršila danes tudi glavna razprava v obtoženičevi odsotnosti. Senatu je predsedoval vdss g. Posega, votanti so bili vdss g.

Guzelj, dss dr. Tombak in okr. sodnik g. dr. Travner. Obtoženca je zastopal g. dr. Veble, tožitelja g. dr. Reisman.

Še pred prečitaniem obtožnice je predlagal dr. Veble, da se razprava preloži v smislu čl. 3. zakona o volitvah narodnih poslancev, ker je pač mislil tako zavleči proces oz. glavno razpravo vsaj do 11. septembra, ko postane obtoženec res zopet imun. V ostalem pa se je skliceval na »še vedno trajajočo imuniteto poslancev«. Sodišče je po zavrnitvi predloga o stvari razpravljalo. G. Pušenjak oz. dr. Veble trdita, da je prvič podana imuniteta, drugič pa da notica ne vsebuje nikake klevete.

Pred plačdoyerji je predlagal dr. Veble vnovič, naj zasliši sodišče narodno skupščino, ki bo potrdila, da so bivši poslanci še vedno neprogonljivi. Tudi ta predlog je senat zavrnil. Prav tako je tvorila bistvo vsega končnega zagovora dr. Vebleta trditve, da imuniteta gosp. Pušenjaka še ni ugasnila. Po daljšem govoru g. dr. Reismana je senat stopil k posvetovanju, nakar je bila objavljena naslednja obsodba:

Vlado Pušenjak se obsoja radi klevete g. Antona Koprive na 14 dni zapora, dalje v plačilo 2.000 Din globe, ki se izpremeni v slučaju neizterljivosti v nadaljnjih 20 dni zapora, v plačilo 2.000 Din materijalne odškodnine tožitelju in v poravnavo stroškov postopanja. Vrh tega mora poslanec Pušenjak obkleveti obsodbo na prvi strani »Slov. Gospodarja«.

Odkod številni vlomi v Mariboru

Aretacija nevarnega zagrebškega vlomilca, ki ima na vesti skoro vse zadnje vlome v Mariboru

Maribor, 1. septembra.

Včeraj smo poročali o drznem vladu, ki je bil izvršen v stanovanju dr. Stamolova v dr. Verstovškovi ulici.

V zadnjem času je bilo v Mariboru izvršenih več sljenih vlovov in so oblasti zato upravičeno sklepale, da gre za eno in isto vlomilsko družbo, ki je spretno izrabljala odsotnost na letoviščih se nahajajočih meščanov. Pravilnost domneve se je včeraj potrdila.

Sled za vlomilcem v Pokojniškem zavodu je policija odkrila na podlagi izpovedb zaslišanih delavcev in žensk, ki so videli sumljivega moža, ko je nesel preko železnice v culo povezano v dr. Stamolovem stanovanju ukradeno blago.

Takoj uvedena stroga preiskava je končala s popolnim uspehom. Plićijski organi so na kolesih odšli v predmestja in poizvedovali. Kmalu so doznali, da je neki možki razpečaval ukradene obleke, končno pa so zvedeli tudi njegovo ime. V neki gostilni je založil za storjeni zapitek razno perilo in odšel.

Uspeli vlom pa mu je razigral srce in spretni dolgorstnež se ni mogel ločiti od steklenice, dokler ga ni popolnoma vrnjenega včeraj ob 11. dopoldne presenetila policija.

Vlomilec Stefan Pavličević, ključavničarski pomočnik pri nekem tukajšnjem mojstru, doma iz Zagreba, star 39 let je prišel v Maribor iz Ljubljane, pred tem pa je bil zaposlen v Splitu in Trbovljah. Aretaciji se ni upiral, bil pa je tako vinjen, da so ga morali prepe-

ljati z vozom v policijske zapore. Ko se je dodobra prespal, so danes pričela zasliševanja. Vlom v dr. Stamolovo stanovanje je takoj priznal, dočim o drugih vlovih ni hotel ničesar vedeti. Toda dokazi, ki jih je imela policija na razpolago, so mu pregnali trmo in pričel je priznavati tudi druge vlome. Vlomil je pri dr. Marinu in pokradel tam raznega blaga v vrednosti 10.000 Din. Ravnatelja Glasbene Matice gospoda Hladeka je »obral« za nič manj kakor 19.540 Din, dr. Stanjka za 2300 Din, pri upokojujencu Drevenšku v Ciril Metodovi ulici je pokradel oblek v vrednosti 3000 Din, pri dr. Stamolu pa za 11.500 Din. Tekom počitnic je torej oplenil razne stranke za 37.800 Din, bržčas pa ima na vesti še več vlovov in tatvin.

Pavličević je navedel tudi svoje odjemalce in je že mnogo pokradenih predmetov policija zaplenila. Močno kompromitiran je tudi neki krojač na Teznu, ki je bil tudi aretiran in prepeljan v zapore. Plen iz tatvine pri ravnatelju Hladeku pa je baje prodal nekemu natakarku za 300 Din.

Vsekakor je uspeh policije, ki je nad dva meseca brezuspešno preganjala in zasledovala drzne tatove, velik, kajti gotovo je, da bodo tatvine in vlomi z izsleditvijo profesionalnega vlomilca nekoliko prenehali, pojasnjena pa bo tudi marsikateri vlom v Ljubljani in drugih krajih, kjer se je zadrževal spretni lopov.

Študenti se vračajo

Slovo od domače hiše — Preljubi strički in tetke — Pomlajeno in oživljeno mesto — Kaj nam pa morejo

Maribor, 1. septembra.

Dnevi velikih počitnic so pri kraju. Mladina, ki se je bila pred meseci poslovala od našega mesta in se razkropila po prijaznih vasicah in trgih lepe štajerske dežele, da si v varstvu ljubega doma nabere novih moči za nadaljnje delo, se zopet vrača v mesto. V zadnjih dneh, kar jih sme še preživeti v svobodi, se poslavljajo od polja, zelenih gor, tihih šum in vseh tistih ljubih kotičkov v božji naravi, ki ji je nanje uklenjen spomin še izza prvih otroških let.

Potem pridejo na vrsto pozdravljanja in ločitve od vseh tistih, ki je nanje naš študent vezan z vezmi hvalečnosti zaradi dobrot, dodeljenih v preteklosti in z upom na pomoč v neznanih bodočih dneh. Kaj bi pa počel človek na tem božjem svetu, če ne bi imel stricev in tetk, sorodnikov dolgo vrsto tja do zadnjega kolena! Ti so morda skopi v besedi in hvali, a bodo baš v teh dneh, o to ve naš študent prav dobro, uprav zaradi slovesa odprli na široko svoje mošnjičke. In bodo padali v večno lažne žepne njegovega suknjiča denarji in morda celo kak kovač se pri takne vmes. Da je slovo lažje in pot v mesto prijetnejša, pa pride zraven še kaj za pod zob. V domači hiši pa je vse živo ko v mlinu. Mati ima dela polne roke, ker je treba fanta obleči, zašiti in obuti, da ne bo pozimi zmrzaval ko oskubljen ptič na veji. Sestre pa perejo in likačo bomo perilo bodočega »gospoda«, da ne bo tam v gizdavem mestu zadnji med zadnjimi. A očetje, o ti očetje! Ves čas počitnic so jim padale redke besede iz ust, kot bi sinovi ne bili njih sinovi! Kdo bi se pa cmeril in lizal kadar koli? Zemlja je prva in ta ne rodi od besed, ampak od znoj in gnoja. Zda pa, ko odhaja in ne bo fanta pri domači mizi morda celo tja do božiča, se usta razkleno; tu di beseda zveni toplo: »Fant, pazi, da ne bo pritožb in pa pamet imej, moško pamet!«

In pride ura, ki se je je mati najbolj bala! Zgodaj v jutro, ko je še vas tiha in molčeča, je v študentovi hiši vse pokonci. Nahrbtnik je težak, da ga roke komaj zmorejo, kovčeg nekami sumljivo napeljen.

A je slovo prav kratko; roka seže moško v roko, oko se potopi v oko, včasih kane tudi solza naskrival na tla. Potem pa se trdi »zbogom« in je vsega konec, brezskrbne prostosti, solnce in polja, ljubezni in gorkote domačih src...

Cesta je dolga in brzi nekam v nedogled; domača vas utone v bliščanju zadržanih solz. Iz prsi se izvleče tiho, prijetno: »Zbogom, mati! Zbogom, moj dom!« Vlak zapiska otožno v daljavi.

In potem pa se začnejo prvi prizori komedije-tragedije, ki se bo odigrala v dolgih desetih mesecih na široki pozornici življenja v mestu. Trumoma se vsipajo študenti iz postaje ob vseh urah dneva in filistrska urejenost in umerjenost naših ulic se potopi v živahnost veselega študentovskega življenja. Smeh mladih src bije ob zaspana okna in dremajoča vrata mestnih hiš. V jesenskem popoldnevu tja do sedme ure zvečer oživita mestni park in Gosposka ulica. Ni konca veselega pozdravljanja in stiskanja prijateljskih rok; včasih pade vmes še žgoča zbadljivka na račun mimoidočega dekleta, potem pa zavalovi v vselem študentovskem krogu šumen grohot. In ti, ki greš mimo, se za trenutek zamisliš za trideset let nazaj in ti je grenko v duši, ker veš, da je vse to življenje daleč za teboj in se ne vrne nikoli, nikoli več... A je v teh mladih srcih v teh dneh tudi obilo skrbi, življenja težkih skrbi. Knjig ti je treba, da boš, brate, iz njih zajemal življenja modrost. A je denarjev malo in se potem začne med njimi tam v najbližji bližini temne strogosti šolskega poslopa veseli knjižni trg. Tu je vsak kupec in trgovec. Trguje se le na pošten način po pravilu: Kdo da več! Če pa vzameš kaj na »krečoe«, plačaš ti, ki si brihtna glava, s tolikimi in tolikimi domačimi

nalagami, ki pa morajo biti tako spisane, da prevare ne zavoha strogi nos gospoda profesorja.

Potem pa pridejo zraven še skrbi so vsakdanji kruh! Sitna gospodarica ti je odpovedala sobo in kruh, ker si v lanskem letu preveč stegal po razglašeni strunah vijoline, ali si se venomer kregal in grizel z bledečim guležem, ljubljencem njenim, ki je dobival stalno pri obedu in večerji obilnejše porcije. Letaš tedaj iz hiše v hišo, prebiraš po domačih listih, v izložbah in po zidovih oglašne vrstice in se končno trgaš z novo gospodinjjo zaradi borih peterih kovačev pet dolgih ur. Potem pa prenašaš na ramenih vse svoje bogastvo, stlačeno morda v droben kovčeg in ti je pri tem kot da bi nosil na hrbtu svojo lastno usodo. Sobica, ki te sprejme, je majhna, peč v njej napol porušena, okna za silo zadelana.

A kaj zato! Je pa tem lepše življenje tam doli na široki ulici, kamor stojiš vsak dan po osemurnem pehanju in drsanju po šolskih klopih. Meriš jo z moškimi koraki, glavo nosiš pokonec in ob pogledu na lepo obličje mlade dekleta, ki brzi mimo, ti je, da bi zavriskal. A ti vrisk zastane v grlu, ker te zmoti v tvojem veselju častitljiva nočba gospoda profesorja, ki se prikaže ves rešen izza ogla. Odkuriš jo po stranski ulici in zapoješ kljubujoč vsem in vsemu: Kaj nam pa morejo, morejo, morejo! Seveda le pod glas, da te ne čuje šolski paragraf. To bi pomenilo tvojo smrt, če že ne materialno, pa vsaj — moralno!

„Slovenčeve“ volilne spletke

»Slovenec« je včeraj objavil senzacionalno vest o razkolu demokratske stranke v Celju, trdeč, da sta gg. dr. Božič in Rebek izstopila iz stranke. Ta trditev je navadna, glupa volilna spletkar. Imenovana gospoda sta iz po vsem osebnih razlogov in v soglasju s strankino organizacijo, odložila man date v celjskem občinskem svetu, kjer imajo klero-radikali z Nemci večino. Gg. dr. Božič in Rebek sta pa vse svoje funkcije v stranki obdržala in slejkoprej v strankinih organizacijah sodelujeta. Poslala sta »Slovencu« tozadevno tudi popravek.

Tudi o razkolu demokratske stranke v Mariboru ve »Slovenec« poročati. Češ, da gospoda dr. Lipold in dr. Reisman ne hodita več na shode, dočim se je pri zadnjih skupščinskih volitvah čitalo v poročilih o vsakem shodu, ki se je vršil v srezu Maribor levi breg dr. Lipoldovo ime. Naj bo »Slovenec« le brez skrbi. Za svoje izmišljotine bodo dobili klerikalci plačilo že pri volitvah in tako, da bo močno skelelo.

Tudi mi bi lahko pisali o razkolu v SLS v Mariboru, ker se je pri zadnjih oblastnih volitvah v poročilih o shodih SLS v srezu Maribor levi breg vedno čitalo ime g. dr. Leskovarja, sedaj ga pa na nobenem shodu ni. Toda ne spuščamo se v malenkosti, laži pa se nečemo posluževati. Na razne senzacionalne, že na prvi pogled s pečatom intrigantske laži opremljene vesti, SLS ne bo lovila kalinov. Ako pa »Slovenec« ravno boče, da natančneje posvetimo za kulise SLS, smo mu takoj na razpolago. Velik del pristavev SLS v Mariboru nikakor ne odobrava nemško in velesrbsko radikal-sko orijentirane politike strankinega vodstva. To je gotovo dobro znano tudi srletkarjem okoli »Slovenca«.

Marija Snežna.

Nova krajevna organizacija SDS se je ustanovila dne 21. avgusta pri nas na sestanku, katerega se je udeležilo blizu 50 kmečkih mož in mladičev. Delokrog organizacije obsega občino Velka, Trate, Sladki vrh in Lokavec. V odboru organizacije so najodličnejši možje iz vse fare. Na praznik 8. septembra po rani maši se vrši pri nas volilni sestanek »Združene Slovenske Gospodarske Li-

Mariborski in dnevni drobiž

Naročnikom „Večernika“

Cenjene naročnike opozarjamo, da smo današnji številki priložili položnice in jih prosimo, da poravnajo naročnino in eventualne zastanke.

Iz Vodnikove družbe

Ker so vse knjige Vodnikove družbe že v tisku, vljudo prosimo še one po-verjenike, ki nam še niso sporočili vseh potrebnih podatkov, ali pa poslali članarjine, da to nemudoma store. Brez točnih podatkov ni možna točna odpošilja tev knjig. —

Ustanovni občni zbor „Kola iahačev in vozačev“ v Mariboru

se je vršil v torek ob številni udeležbi prijateljev jahaškega športa, tako iz oficirskih kakor meščanskih krogov. Zbora so se udeležili komandant mesta g. general Spasič, komandant vojnega okruha polkovnik Stojadinović, komandant 45. pp. polkovnik Sarič in komandant 32. art. polka polkovnik Luković. Podpolkovnik Pogačar je v kratkem pojasnil svrhu kola iahačev. Nato so bili prečitana pravila Kola iahačev in so vsi navzoči — nad 40 — pristopili kot redni člani. V odbor so bili z vzklikom izvoljeni: za predsednika polkovnik Luković, za podpredsednika podpolkovnik Fr. Pogačar in dr. Adolf Obram, za odbornike: polkovnik Sarič, podp. Vukotič, major Branko Pejič, Rado Lenard, Beno Hroušek, Matko Kumar, Albin Lainšič, Jos. Knafele, Jul. Novak, Bogdan Cunta, Ivan Vrisk in Anton Lukman, za namestnike: poročnik Koruel Konjevič, Arnošt Franke, Karol Pahor in Zmagoslav Hren in za računsko preglednike A. Struna in Franta Kovač. Po volitvi se je določila letna članarina za redne in podporne člane z Din 60. Med sluščajnostmi je predsednik polkovnik Luković razvil program dela in zagotovil, da se bo mogla redna iahaška šola pričeti že dne 1. novembra. Kolo se dogovori s kasaškim društvom, da o priliki svojih dirk sprejme na program tudi galopske dirke. Izmed članov jih je več stavilo predloge in nasvete, kako bi se najuspešneje razvilo delovanje Kola iahačev. Po zaključitvi običnega zbora se je takoj sestal upravni odbor k seji in kooptiral v odbor Kajola in Obradovčiča, za blagajnika izvolil ravnatelja Hrouška, za tajnika Lukmana in za zapisničarja Lainšiča. Nadalje je odbor razpravljal o vsem, kar je potrebno za pričetek rednega delovanja. Odbor vabi k pristopu vse, ki se zanimajo za jahaški šport, prosi pa tudi vse prijatelje tega najlepšega športa in merodajne činitelje za izdatno podporo. Nove člane sprejemajo vsi odborniki. Članarina za leto 1927 znaša Din 20. —

Požar v Svečini

Sinoči ob pol 9. uri so bili obveščeni mariborski gasilci, da gori blizu Svečine Odpeljali so se takoj na pomoč. Gorelo je v okolici Svečine že blizu meje na posesti vdove Petrovič. Ker je pri-manjkovalo vode, kakor zadnjič v Nevi vasi, — in ker je bila tudi pomoč pozno poklicana, je pogorel skedenj, postavljen nad kletjo. Zgorelo so zaloge sera in precej poljedelskega orodja. Požar je nastal iz še nepojasnjenih vzrokov že ob osmih zvečer. —

Gospodarsko in politično društvo za magdalensko predmestje.

bo priredilo v soboto 3. sept. ob 20. uri v gostilni Fr. edau, Tržaška cesta, volilni shod za člane in somišljenike. Poroča srezki kandidat dr. Milan Goršek in drugi. —

Šala ali resnica.

Davi sta prejeli dve tukajšnji redakciji dopis od Jožefa B. z Aleksandrovce c. 43, v katerem navaja, da se poslavlja od svojcev in odhaja v smrt. V pismih pravi tudi, naj bi se o njem preveč ne pisalo, ker je oče šestih otrok. Na podlagi prijave, je policija takoj pričela poizvedovati — doznala, da je B. odšel danes jutraj z doma in da se ni vrnil. Nadalnjih podatkov doslej ni. —

Požar v Stanetincih

V noči od 30. na 31. avgusta je začelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Cirila Slaviča v Stanetincih v Murskopolskih gorah. Poslopje, ki je s slamo krito, je pogorelo do tal. Zgoreli so tudi svinjski hlevi in štirje prašiči, mnogo kokoši in gosi. Dале osem voz otave, dve kopici slame, trije vozovi ter drugo gospodarsko orodje. Sreča je bila, da je veter pihal v nasprotno stran, sicer bi objel plamen tudi poleg stoječe živinske hleve in krasno stanovanjsko poslopje. Kako je ogenj nastal, se dosedaj še ni moglo ugotoviti. Gospod Slavič ima okoli 50.000 Din škode, zavarovan pa je bil naravnost za malenkostno vsoto.

Dober lov mariborske policije.

Pred dnevi je bil aretiran že 21krat kaznovani tat, slepar in vlomilec Frane Kranjc iz Haloz, ki ga radi tatvin zasledujejo oblasti raznih krajev v Sloveniji in Hrvatskem. O njem se je tudi doznalo, da je izvršil veliko tatvino pri nekem kmetu v Podletniku v Halozah. Ko je bila vsa rodbina zaposlena na polju, je Kranjc vlomil v stanovanje in ukradel izpod postelje 15.000 Din gotovine, za kar bo moral polagati račun pred poroto. —

Trgovine s šolskimi potrebščinami v nedeljo odprte.

Da se omili naval v trgovinah s šolskimi potrebščinami prve dni šolskega leta, bodo imele knjigarne in papirne trgovine v nedeljo 4. t. m. svoje lokale do 12. ure odprte, na kar se občinstvo že danes opozarja. Trgovski gremij v Mariboru. —

Kolesarska nesreča.

Organist Fran Fekonja iz Poljčan je na cesti proti Polskavi padel tako nesrečno s kolesa, da si je zlomil levo ključno kost. Zdrave se v bolnišnici. —

Ali bo v nedeljo lepo vreme?

Že ves teden povprašujejo razni prijatelji naših planin in drugi izletniki bližnje mariborske okolice. Še bolj važno pa je to vprašanje za prireditelje raznih zabav in veselje. Zakaj priprave za prireditve stanejo mnogo truda, časa in denarja. Nazadnje pa pride dež in prekriža vse lepe račune. No, naš vrli Sokol v Studencih si ne ubija glave s tem vprašanjem. Njegov prostorni dom omogoča, da se more prireditve vršiti tudi v slučaju slabega vremena. Zato se njegov društven nastop vrši na vsak način v nedeljo dne 3. t. m. ob vsakem vremenu. —

Mariborski pevci

vseh zborov se vabijo na pogreb gosp. Ignacija Mariniča. — »Vigred« in »Blagor« seboj prinese. —

Slovensko trgovsko društvo

izleti 4. septembra z vlakom ob 13.33 v Slovensko Bistrico. Sestanek na glavnem kolodvoru ob 13. uri. Izleta naj se udeleži po mogočnosti vse članstvo. Prijatelji trgovstva dobrodošli. Izleta se udeleži tudi trgovski pevski zbor. Povrtek z vlakom ali avtomobilom Celje-Maribor, Rogaška Slatina-Maribor.

Sokolsko društvo v Mariboru

vabi vse brate in sestre ter Sokolstvu naklonjeno občinstvo k zabavnemu večeru, ki ga priredi v soboto dne 3. sept. na vrtu Narodnega doma ob 20. uri. — Igra lastna godba. Vstop prost. V slučaju slabega vremena odpade. Zdravo! Odbor. —

Zlastj važno za dijake!

Opozarjamo na današnji oglas optika Franjo B u r e š a. —

Pouk posameznikov v strojepisju, stenografiji, trg. računstvu, knjigovodstvu z bilanco, korespondenci. — Začetek dnevno. Traja 3—5 mesecev. Samo praktično, temeljito, lahko umljivo. — M. K o v a č, Maribor, Krekova 6. — 871

Strojepisna soba H. K o v a č, Maribor, Krekova ul. 6 je zopet odprta. — 872

Srečke državne razredne loterije III. razreda so došle ter so naročnikom v upravi do 3. septembra na razpolago. Uprava Večernika.

Novodobna čudodelnica

Čudežna ženska v Nemčiji — Histerija ali avtosugestija —
Pod zdravniškim nadzorstvom

Terezija Neumann iz Konnersreutha vzbuja že več mesecev pozornost ne samo nemških, temveč tudi inozemskih zdravniških krogov in učenjakov, ki jo posečajo v svrhu proučavanja njenih misterioznih lastnosti in nenavadnih pojavov na njenem telesu.

22letna Terezija se dvakrat na teden onesvesti, a na rokav in nogah se ji v takih momentih pojavijo »Kristusove rane«, ki krvave. Zdravniki, ki so zanimiv primer raziskovali, si niso mogli razložiti vzroka nenavadne lastnosti. Kri ji v tankem curku teče tudi iz odprtih oči. Vsak petek in vsako nedeljo se zgrudi v globoko nezavest in ne ve, niti ne čuti, kaj se dogaja krog nje.

Pred meseci je popolnoma ohromela in se ni mogla niti ganiti, več let pa je bila popolnoma slepa. Neke noči se ji je v snu prikazala sveta Terezija, nakar je docela ozdravela. Ona trdi, da doživlja vsak petek in vsako nedeljo Kristovo Kalvarijo — križev pot.

Zdravniki so prvotno mislili, da je radi oslavljenja živcev postala histerična. Bavarski zdravniki so jo natančno preiskali in ugotovili, da je živčno popolnoma zdrava in normalna in ne preostaja drugo, kot da se sklepa na izredno redek primer avtosugestije.

Na tisoče ljudi poseča Neumannovo. Žandarmerija vzdržuje red in pušča k »svetnici« po dve in dve osebi, ki se smejo pri njej zadrževati le minuto. Terezijo nadzorujejo neprestano zdravniki.

Razen ob petkih in nedeljah je dekleta v družbi svojih tovarišic docela zabavna in vedno razpoložena. O svojih nenavadnih lastnostih ne govori rada in mrzi zdravnike, ki jo neprestano radovedno izprašujejo in ne verujejo v to, v kar veruje ona iz dna duše. Vedno odgovarja samo z »da« ali »ne« in neomajno veruje v čudež, ki se je pripetil na njej.

Terezija je bila že od mladosti jako pobožna, ko pa je oslepela in ohromela, je prenehala verovati. Bila je nestrpen bolnik in se je trdovratno upirala strašni usodi. Junjske noči — pa se je zgodil »čudež« ...

Terezija je popolnoma ozdravela. Pet dni v tednu, razen petkov in nedelj, ni na njenem telesu opaziti nobene rane. Skromno dekleta se rado družijo s prijateljicami, nerada pa govori o čudežu, temveč ga prikriva kot sveto tajnost ...

Ko so bolniki zvedeli za »svetnico«, so jo pričeli nadlegovati, da bi jih ozdravila s polaganjem rok, toda Terezija jih zavrača in skromno izjavlja, da ni čudodelnica.

Njeni stariši poprej niso bili pobožni, po nenavadnem dogodku v rodini, pa so se spreobrnili in postali verni katoličani. Ravno tako tudi njene sestre.

Podjetni trgovci pa so »čudež« in »svetnico« takoj izrabili. Na zbirališču pri Neumannovi razpečavajo njeno sliko za drage denarje. Ker je obisk vsak dan številnejši, se je neki kmet odločil, da zgradi za tuje iz oddaljenih krajev udoben hotel.

Dialog vedno zaposlene dvojice

Med ljudi, ki prav zares nimajo nikdar časa, spada tudi znani režiser filmske družbe Paramount, King Vidor in pa njegov tovariš A. Santell, ki služi pri First National. Nekoč sta se imela moza pogovoriti o neki važni stvari in treba je bilo določiti čas za razgovor, ki bi trajal kako uro. Takoj ni utegnil namreč ne eden ne drugi.

Vidor je nervozno brskal po svoji beležnici rekoč: »Ta teden je popolnoma izključeno. Kaj ko bi se sestala prihodnjo sredo ob štirih?«

Sedaj je tudi Santell poškilil v svoj koledarček in ugotovil žalostno: »Nemogoče, imam razgovor glede režije.«

»In v petek ob 10.40?« — »Še manj, imam pokrajinsko snemanje.« — »Pa v torek 14 dni? Točno opoldne?« — »Obžalujem. Študiram za motivi.« — »No, mogoče danes tri tedne ob 9. jutraj?« — »Ob tej uri imamo vedno sejo direktorija«, pojasni obupano Santell. V tem pa že najde k sreči v svoji beležnici prazen prostor za pol ure in zviklane vesel: »Baš vidim, da je prva moja prosta ura pojutrišnjem štiri tedne ob pol 12. opoldne.«

Vidor pogleda skrbno v svoj koledarček in reče: »Kaka škoda, da moram ravno ob tem času na neki pogreb ...«

Grozni prizori v gledališču.

V nedeljo so imeli v gledališču v Torunu na Poljskem zaključno predstavo poletne sezone. Sredi zadnjega dejanja je prišlo na odru in med avditorijem do velikega razburjenja in strašne panike. Igralec Pisarčik se je zgrudil nenadoma nezavesten. Radi tega je bila predstava takoj prekinjena, zdravnik pa je mogel ugotoviti le še smrt igralca. Vseh igralcev se je polastila globoka žalost. Pred zavoso je stopil pokojnikov tovariš Leonski z namenom sporočiti občinstvu tužno vest. V trenutku pa, ko se je ozrl med publiko, se mu je omračil um. Iz žepa je potegnil samokres in petkrat ustrelil med ljudi. Ko je pognal še sebi kroglo v prsa, je zdrljal iz gledališča preko ceste in skočil v Vislo, kjer je utonil.

Bivši nemški kronprinc na Dunaju

Bivši nemški kronprinc je obiskal Dunaj in ker ne more ven iz svoje stare šole, a bi vendar rad tudi ugodil današnjemu Dunaju, ki ne pozna več princev, se je vpisal v knjigo hotela »Bristol« kot »grof Geldern«. Ta njegov »incognito« je pa brez vsakega pomena. Vsi vedo, kdo je, tako kot nekaj, pa nanj nihče ne gleda, pa naj nosi to ali ono ime. Nekateri dunajski listi so več ali manj po starem slogu pisali o tem obisku, večina je pa izrabila priliko za ironiziranje cesarskih oboževalcev. Poročevalci listov so bivšega prestolonaslednika vprašali tudi, kaj pravi k slučaju Henrija Domela, ki je kot slepar igral njegovega sina. Odgovoril je da s sinom take pustolovščine nista vzela tragično. S smehom je še pristavil, da se čudi, kako lahko slepar toliko časa igra princa, ko princ ne more igrati »grofa Gelderna«. — Kronprinca se je že oprijel dunajski humor: Portir hotela »Bristol« pravi plačlitemu natakarku: »Pazite, mogoče pa ni kronprinc, ampak oče Domele.«

Rekordi v stradanju pri ljudeh in živalih

V zadnjem času se je mnogo pisalo o raznih obsojencih, ki so vprizorili gladovno stavko. Bilo jih je, ki so vztrajali kar mesec dni. Toda te žledčne akrobate nedvomno potolčejo s svojimi rekordi živali, ki morejo ostati mnogo dalje brez hrane kakor človek. Naravoslovec Rhedy iz Haaga je objavil pred kratkim statistiko, ki temelji na njegovih opazovanjih. Po tej statistiki more ostati mačka 10. antilopa 20. divja mačka 22 in osel 28 dni brez hrane, nekateri psi pa celo do 36 dni. V njegovi statistiki je omenjena tudi neka kokoš, ki je bila vsled nepazljivosti svojega gospodarja zaprta v skednju. Uboga žival je stradala nič manj kot 40 dni in še ni poginila. Še večji rekord pa morejo postaviti krokodili, ki lahko stradajo tudi dva meseca. Škorpion vzdrži v sili celo tri mesece brez hrane, medved preživi pozimi 6 mesecev, ne da bi kaj zavžil, hrošč pa more stradati tudi 3 leta. Vse rekorde pa potolčejo nekatere kače, ki gladujejo lahko celo 3 leta.

KINO UNION Danes 1. do 4. septembra prvi film nove sezone. Telefon 329

Mojster sveta

Prekrasni vefilm sporta in ljubezni. — Olga Čehova, Xenia Desni, Fred Sohn. Sportni posnetki, kateri se niso še proizvajali. Elegantno, moderno. Igra nova prvovrstna umetniška godba. Predstave začenjajo točno ob pol 19. in pol 21. uri. 6a

Vsem podeželskim odrom Slovenije!

Uprava Ljubljanskega velesejma priredi od 17. do 26. septembra posebno gledališko razstavo pod naslovom »Gledališče - Ljudstvo - Družba«. Zveza kulturnih društev Ljubljana in Maribor sta povabljeni, da se po svojih podeželskih odrih udeležita te razstave v čim večjem številu. ZKD se vabijo radevolje odzove, da pred vso javnostjo pokaže sadove neumornega delovanja njenih društev, zlasti na polju dramatiške, ki tvori eno najpomembnejših poglavij njegove narodno izobraževalnega dela. Uverjeni smo, da se s tem strinjajo tudi vsa včlanjena društva in da bodo medseboj kar najvestneje tekmovali in razstavili vse, kar priča o njih agilnem delu v prošlosti in sedanjosti. Pozivamo vse naše odre, da kar najhitreje zbirajo potrebni material in ga odpošljejo z natančno navedbo vsega poslanega na tajništvo Zveze kulturnih društev v Ljubljano, Kazino II. nadstropje po pošti ali pa po kaki osebi. Na razstavnem prostoru ima ZKD na razpolago velik poseben prostor pod oddelkom »Diletantski odri«, kjer bo tisočerm obiskovalcem delo teh odrov na ogled in v vzpodbudo. Zato naj nam vsako društvo pošlje čimprej, najkasneje pa do 10. septembra ves razstaveni material po navodilih, ki so jih društva prejela potom poslano okrožnico. Poročajte nam potom statističnega pregleda števil Vaših predstav, igralstva in društvenega članstva za ves čas obstoja društva, nadalje pošljite slike, fotografije, risbe vaših domov, dvoran in odrov, slike vaših igralcev, posameznih predstav in vzornih scen, vaših režiserjev in odličnih delavcev na polju dramatiške. Ne pozabite na razne zanimive lepake, okrožnice, rokopise v izvorniku kakih podeželskih dramatikov, skratka na vse, karkoli je na razpolago in kar bo zanimalo obiskovalce prve gledališke razstave. Naj ne izostane nobeno društvo, četudi je še tako majhno. To je naš prvi nastop, s katerim dokumentiramo pred vso javnostjo naše napredno delo, vsled česar prosimo vsa društva, da nas pri tej prireditvi kar najkrepkeje podpirajo in pošljejo čim več materiala, katerega naj zberejo čimprej.

Za vse poslano prevzame ZKD Ljubljana polno jamstvo in pošlje razstavljeno material po končani razstavi vsakemu društvu brezplačno in v polnem redu na njegov naslov. Pozivamo ponovno vsa društva, da z zbiranjem prično takoj in z istim hitom, ker je čas do razstave izredno kratek. Vsa potrebna pojasnila in navodila daje tajništvo ZKD Ljubljana.

Zveza kulturnih društev Ljubljana in Maribor.

Sokolstvo

Redna telovadba starejšega članstva se vrši od petka 2. tm. naprej v gimnazijski telovadnici. — Pričetek točno ob pol sedmih zvečer. — Bratje se pozivajo, da redno prihajajo k telovadbi, da se more izvršiti razdelba vrst. — Vadiatelj.

Sokolsti nastop v Ormožu. V Ormožu priredi dne 4. septembra popoldan Sokol v proslavo svoje 15letnice javen nastop z ljudsko veselico, plesom in srečolovom. Veselični prostor leži idilično za mestom v takozvani mestni grabi. Za člane društev Ljutomer, Čakovec Vardun in Središče je dovolila generalna direkcija železnice 50% popust. Iz Čakovca vozi ta dan izreden mešanec z odhodom Čakovec ob 12.10, Središče 13.03 dohod v Ormož 13.25 na kar opozarjamo vse prijatelje Sokolstva.

Sport

Za našo mladino.

V Ljubljani so se odigrale minule nedelje pokalne mladinske tekme za pokal, ki ga je razpisala Ilirija. V konkurenci med štirimi mladinskimi moštvi je mladina Ilirije izšla iz boja kot zmagovalec. Pokal si je priborila že leta 1925 in 26, ima pa tudi tokrat izgled, da si ga pribori v tretje in da postane darilo njena definitivna last. Polavil pa se je v zadnjem trenutku nevaren konkurent — mladina ISSK Maribora, ki bo na lastno inicijativo in stroške odšla v Ljubljano, da nastopi v finalni tekmi proti dveletnemu favoritu. Da se omogoči mladini nastop v Ljubljani, je načelstvo odredilo za danes ob 18. poizkusno tekmo med mladinskimi in prvim moštvom Maribora, pri katerem se bo pobirala malenkostna vstopnina. Sportnikom - ljubiteljem nogometnega naraščaja priporočamo poset neenakega boja, v katerem bo mladina Maribora dokumentirala upravičenost svojih težni in sportnih prizadevanj. Tekma bo gotovo nudila kvalitativno dober nogomet in presenečenja tudi niso izključena.

Tekme za poškodbeni fond.

V nedeljo 4. t. m. se bo na igrišču Maribora odigrala prva tekma v korist fonda za poškodovane igralce. Nastopata moštvi Merkurja in Svobode. Merkur je v poslednji dobi močno nazadovaval, vendar je upati, da se bo spričo bližajoče se jesenske prvenstvene sezone zopet zbral in sestavil moštvo, ki bo častno branilo modro-rumne barve. Svoboda je vsekakor v boljši formi in je minulo nedeljo zasluženo nadkrilila Železničarje ter dokazala, da razpolaga z moštvom, ki se bo za vsako ceno potrudilo otresti zadnjega mesta v tabeli. V nedeljo bo torej Merkur imel težko nalogo, ako bo hotel parirati borbenost nasprotnika, ki je preko poletja tehnično zadovoljivo napredoval.

Rapid - Hakoah (Graдец).

Razen tekme za poškodbeni fond bo v nedeljo odigral Rapid zanimivo mednarodno tekmo proti graškemu klubu Hakoah, ki je docela enakovreden Sturm, ki je povodom svojih gostovanj v Mariboru zapustil najugodnejši utis in predvedel vzorno igro prepojeno avstrijske tehnike in ostre tekmovalne rutine. Rapid je sicer z izgubo svojega najboljšega moža, Frangeša, nekoliko oslabilen, vendar je v poslednjih nastopih dosegel rezultate, ki pričajo, da se je moštvo kljub temu vzdržalo na višini, ki bo nasprotnikom trdo in zanesljivo orožje. Pričakovati je torej zanimivega in živahnega poteka prireditve, ki bo z ozirom na prvovrstno kondicijo obeh moštev nudila lepo tehnično, taktično in kombinatorno dozorelo igro.

Sodniška sekcija — službeno.

V nedeljo sodijo: SD Rapid-Hakoah g. Nemeč; predtekmo g. Mohorko; TSK Merkur - SK Svoboda g. Frankl; predtekmo g. Fischer.

V petek, dne 2. septembra ob 18. v hotelu »Pri zamorcu« sekcijski sestanek, na katerega se vabijo vsi savezni sodniki. Ker se bodo na sestanku določili sodniki za tekme za poškodbeni fond in za prvenstvene tekme, je udeležba vseh sodnikov obvezna.

Sodniška sekcija sprejema do nadaljnjega prijave, sodniških kandidatov. Pri jave morajo biti pismene in jih je oddati g. Franklu, Vetrinjska ul. 5.

Glasbena razstava v Frankfurtu

pod imenom »Glasba v življenju narodov« je bila svečano zaključena. Komponist dr. Richard Strauss bo počaščen na ta način, da dobi eno od najlepših novih frankfurtskih ulic njegovo ime.

Spominjalte se CMT

Maksim Gorki:

Staruha Izergil

I.

Te pripovedke sem slišal pod Akermanom v Besarabiji, na morskem bregu.

Nekoč na večer, ko smo končali delo v vinogradu, je šel trop Moldavanov, s katerimi sem tudi jaz delal, proti bregu morja. Jaz in starka Izergil sva ostala pod gosto senco vinskih loz. Ležala sva na zemlji in molčala ter gledala, kako so izginjale v globoki megli noči in temnozelenih listov silhuete teh ljudi, ki so šli k morju.

Šli so, peli so in se smejali; moške bronastih lic z mogočnimi črnimi brki in gostimi kodri do ramen, v kratkih sukničih in širokih hlačah; žene in dekleta, vesele, gibke kot vinske loze, temnomodrih oči in zagorelih lic. Veter, ves topel in lahen se je igral s cekini, vpletenimi v njih svilene, črne in razpuščene lase. Ta veter je prihajal kot prostran, raven val, skakajoč preko nevidnih stvari, naraščajoč hipoma v močan sunek, da je razril ženam lase, da so plapolali kot fantastne grive okrog njihovih glav. To jim je dalo čuden, tajinstven značaj. Vedno bolj so se oddaljevali od naju in noč in fantazija sta jih odeli s krasoto.

Nekdo je zaigral na gosli. Mlado dekle je zapelo z mehkim altom, zavelen je vesel smeh... in fantazija je ovijala te zvoke z girlandami raznobarnih pramenov, vijolič se v vzduhu nad temnimi figurami ljudi, ki so se poglabljali v meglo.

Zrak je bil nasičen z ostrim dihom morja in izhlapevanjem zemlje, ki jo je malo pred večerom zmočil dež. Še vedno so pluli po nebu ostanki nevihte v oblakih čudnih kontur in barv; tu mehki kot kolobarji dima, tam zopet ostri kot odlomljene skale, motno

črni ali rdečkasti. Med njimi so prijazno blesteli temnosivi oblaki, okrašeni z zlatimi zvezdami. In vse to: zvoki, veter, oblaki, ljudje — vse je bilo zelo lepo, nekako otožno in žalostno, vse je bilo kot pričetek čudne pripovedi. Vse je bilo divno in harmonično, kakor zastalo v svoji rasti in kretanju, vse umirajoče; malo je bilo živga, nervoznega šuma, ki je bil tih, slab, često je prestal in ugašal, oddaljeval se in tiho zvenel med tužnimi vzdihli sočutja, bogzna s kom.

Jaz sem opazoval vse to in vstale so v meni fantastne želje: zahotel sem se spremeniti v prah, da bi me raznesli vetrovi na vse strani; zahotelo se mi je, da bi se razlil kot topla reka po stepi v morje in izhlapel v nebo kot opalna megla; zahotelo se mi je, napolniti s seboj ves ta otožni, tajinstveni večer... In žaloval sem za nečem neznanim...

»Zakaj ti nisi šel z njimi?« — me je vprašala starka Izergil, kimajoč z glavo.

Čas jo je upognil popolnoma, črne oči so ji bile motne in so se vedno solzile. Njen suhi glas je zvenel čudno hreščaje.

»Nisem hotel« — sem ji odgovoril.

»M!... Kot starci se rodite vi Rusi! Vsi mračni kot demoni. Tebe se boje naša dekleta... A glej — ti si mlad in močan!«

Luna je vzšla. Njena velika, krvavordeča obla je izgledala, da se dviga iz nedrij stepa, ki je v svojem dolgem obstoju pogoltnila toliko človeškega mesa in popila toliko krvi, da je morda od tega postala tako rodovitna in bujna. Na naju so padale okrogle sence listov. Starka in jaz sva se pokrila z njimi kot z mrežo in listi so trepetali. Po stepi, levo od nas so bežale sence svetlih in prozornih oblakov v sivih žarkih lune. Od časa do časa so prišli do naju glasovi od morja: nekdo je govoril, nekdo je zaigral na gosli, za-

smejala se je devojka, zapel je fant z mehkim baritonom — vse to se je mešalo s tihim, enakomernim pljuskanjem valov ob obrežje.

»Glej — on prihaja, on Larra!«... Pogledal sem v smer, v katero je kazala starka z iztegnjeno roko, s krivimi prsti. In videl sem: tam so bile sence, bilo jih je mnogo; ena od njih je bila temnejša in gostejša od drugih, plavajoč nižje od svojih sester. To je bila senca oblaka, visečega nizko nad zemljo, ki se je premikal hitreje od drugih.

»Nikogar ni tam« — sem ji rekel. »Ti si bolj slep, kot jaz — starka! Pogledaj, tam beži on, ves temen, nad stepo!«...

Pogledal sem zopet in nisem videl ničesar razen onih senc. Rekel sem ji:

»To je senca oblaka. Zakaj ga zoveš Larra?«

»Zato, ker je to — on! On je sedaj senca — da, čas... Živel je tisoč let, sonce je izsušilo njegovo telo, kri in kosti in veter jih je ogolodal. Tu vidiš, kaj more Bog storiti človeku za greh.«

»Daj, pripoveduj — kako je to bilo« — sem naprosil starko v pričakovanju, da bom čul eno od slavnih pripovedi, rojenih v stepi.

In ona mi je pripovedovala.

»Mnogo tisoč let je prošlo od one dobe, ko se je to dogodilo. Daleč za morjem, na vzhodu solca, je bila pokrajina ob veliki reki, kjer je dajal vsak drevesni list in vsako stebelce v travi veliko sence, kolikokrat je treba človeku, da se skrije pred solncem, ki je bilo tam zelo žareče.

Kako bujna zemlja je to bila! Tam je živelogo mogočno pleme ljudi, ki so imeli velike črede in ki so v lovu na divje zveri trčili svojo silo in moč. Po lovu so pirovali, peli pesmi in se igrali z devojkami, ki so bile kot živ ogenj.

Nekoč pri veselem piru se je spustil velik orel z neba in jim ugrabil devojko, črnolaso in nežno kot noč ter jo odnesel. Puščice lokov vseh mož plemena so padale nazaj na zemljo. Odšli so vsi iskat devojko, pa je niso našli. Pozabili so nanjo, kot se pozabi vse na svetu.

Starka je vzdihnila in pomolčala. Njen škripajoč glas je zvenel, kot da govori iz njega vse pozabljenje prošlosti, ki je vzbudila v njenih prsih temne spomine. In morje je tiho spremljalo pripovedovanje divne legende, nastale na njegovem bregu.

»No, čez dvajset let je ona sama prišla nazaj, vsa izmučena in izsušena. Ž njo je prišel mladenič, krasen in silen, kot je bila ona sama pred dvajsetimi leti. In ko so jo vprašali, kje da je bila, jim je pripovedovala, kako jo je orel odnesel v gore in živel ž njo kot s svojo ženo. Mladenič, ki je prišel z njo, je njen sin, oče ne živi več. Oslabel je v starosti. Zadnjikrat se je vzpel visoko v nebo; naenkrat je stisnil krila k telesu, padel globoko na ostre pečine gor in se razbil na njih do smrti.

Zadivljeno so zrli na sina orla in videli, da je bil mnogo lepši od njih, hladnih, ponosnih oči, kot jih ima kralj ptic. Govorili so z njim, on pa jim je odgovarjal, če se mu je hotelo ali pa je molčal. Ko so prišli najstarejši možje plemena, je govoril z njimi kot s sebi enakimi. To jih je razljutilo. Dejali so mu, da je podoben »neobdelani puščici s še neopiljenim koncem« ter da jih spoštuje in jim je pokornih tisoč takih, kot je on in tisoč dvakrat starejših od njega. Toda on je smelo zrl nanje ter jim odvrnil, da med njimi ni njemu enakega in če jih tudi vse spoštuje, on jih ne bo. O, tedaj so se silno razsrdili, rekoč:

»Njemu ni mesta med nami! Naj gre kamor hoče!«

(Dolge prihodnjič.)

Mali oglasi, ki služijo posredovanju in socialne namene občin: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali reklamnega značaja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Abonente sprejme po 12 in 15 Din dnevno Narodni Dom. 936

Sprejme se dijak (inja) na stanovanje in hrano v Gosposki ulici. Naslov v upravi »Večernika«. 934

Perilo v pranje na dom sprejemam, Strossmayerjeva ul. št. 3. 933

Oddam lokal, primeren za šiviljo, krojača ali kaj sličnega, Miklošičeva ul. 2, prva vrata desno. 917

2 dijakinje iz dobre hiše se sprejmejo v očetovsko oskrbo, z jamčeno dobro hrano, zdravo, lepo stanovanje krasen vrt. Tik ženskega učiteljskega. Naslov se iz prijaznosti izve v Tattenbachovi ul. št. 16, I. nadstropje vrata št. 7 v Mariboru. 931

Pozor! Čevlji samo ročno delo, moški visoki iz boksa Din 190, moški nizki iz boksa Din 180, damski nizki vsake vrste Din 160, otroški vseh števil Din 60. Naročila po meri, popravila po najnižjih cenah. — Neubauer Franc, čevljarški mojster, Maribor, Gornja Gosposka ulica 33. 932

Snažna, solnčna soba se odda takoj ali s 15. sept. gospodu ali gospodični, Jože Vošniakova 21. III., pri sodniji. 930

Odda se prazna, zračna soba z dvema oknoma in posebnim vhodom v bližini parka. Naslov pove uprava »Večernika«. — 904

Srednje podjetje, upeliano, obstoječe 5 let, na trgu, z lepimi delavnimi lokali, kakor pisarno, ki ga vodi lahko nestrokovnik, stalni kader delavcev, zaslužek od 25—28 odst. brutto, se iz proste roke ugodno prodaja. Vprašati pismeno pod »Dukra« na upravo »Večernika«. 864

Sprejemam dijaka ali dijakinjo nižjih razredov na stanovanje in vso oskrbo. Eventuelno se jih tudi inštruiram. Čerič, Smetanova ul. 46, št. 1. 918

Gonilni jermen, najboljša kakovosti, že strojno pretegnjeni, za mlino, žage, mlatilnice, tovarne itd. kakor tudi šivalni in vezalni jermen v zalogi pri IVAN KRAVOS. Aleksandrova c. 13. Zahtevajte ponudbo. 829

Ali ločitev — ali

»Medo«-kavo

Ovratnice, klobuke, srajce, nogavice, galanterijo in modne predmete si nabavite najbolje pri

IGO BALOH Vetrinjska ulica 18. 865

POZOR! POZOR!

Krojači, šivilje, čevljarji,

ako Vam Vaši stroji nagajajo obrnite se na specialno mehanično delavnico Justin Gustinčič, Tattenbachova ulica št. 14, ker ima ista specialni oddelek za popravila strojev vseh vrst. 935

Kupujte obleke in perilo pri I. Trpin-u, Maribor Glavni trg 17,

ker tam je res dobro blago in poceni, 62

Otvoritev delikatesne trgovine

v Miklošičevi ulici 2 (Slomškov trg) se je izvršila v teh dneh, kar cenj. občinstvu naznanjava ter se za obisk toplo priporoča

Evgen in Mařenka Prašelj.

Potovalni kovčki

in torbice iz usnja v največji izbiri po zmernih cenah pri 755

IVANU KRAVOS ALEKSANDROVA CESTA ST. 13.

Samo še nekaj časa

se sprejmejo vse zdrave osebe od 50. do 80. leta in do nadaljnjega tudi vse mlajše v podporno društvo

Ljudska samopomoč za Slovenijo s sedežem v Mariboru

Podporna vsota znaša od 1000 do 10.000 Din Posmrtni prispevki od 0.25 do 5 Din. Zahtevajte še danes zastoj društvena pravila in pristopno izjavo iz društvene pisarne »Ljudska samopomoč« v Mariboru, Aleksandrova c. 43. Poverjeniki oziroma posredovalci za vsak kraj Slovenije dobrodošli.

ŠESTILA (ZIRKEL) od enostavne do najboljše vrste ponuja ob pričetku šolskega leta po najnižjih cenah

Franjo Bureš, optik Maribor, Vetrinjska ulica 26

POPRAVILA STROKOVNO IN TOČNO PO NAJNIZJIH CENAH!